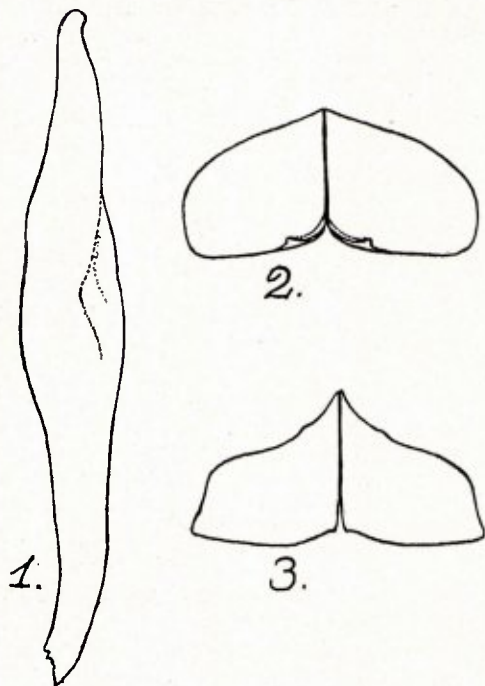

1. *Cosmema transitoria concinna* Pér. (Penis).
Querschnitt der Flügeldecken, von hinten gesehen:
Fig. 2. *Cosmema convexcicollis* Pér.,
Fig. 3. *Cosmema crista-galli* m. (n. sp.).

deutlichen Vertiefungen spricht: 1) einer longitudinalen, breiten neben der Naht; 2) einer longitudinalen auf der Scheibe der Flügeldecken, welche hinter der mittleren Länge derselben erlöscht; 3) einer etwas breiteren, kurzen, etwas schräg verlaufenden und ein klein wenig tieferen (aber trotzdem flachen) Vertiefung hinter der mittleren Länge der Flügeldecken, lateral von der mittleren Breite derselben.

9. *C. dolosa* Pér. ist sehr variabel. Ihre Grösse schwankt ♂ ♀ zwischen 9 und 12 mm. Das Mittelstück des Halsschildes ist beim ♀ manchmal ganz schmal zylindrisch (etwa wie bei *C. tenellula* m.), manchmal breiter als bei *C. lepida* Boh.; die Flügeldecken-Schultern beim ♀ manchmal fast fehlend, manchmal deutlich vorhanden. Skulptur der Flügeldecken ♂ ♀ manchmal dicht und tief netzförmig, manchmal (besonders auf der vorderen Hälfte der Flügeldecken) mit mehr oder weniger deutlichen Zwischenräumen zwischen den einzelnen Gruben. Oberlippe ♂ manchmal die grössere vordere Hälfte gelb, manchmal nur mit gelber Makel auf der vorderen Scheibe; ♀ manchmal schwarz, manchmal mit gelber Sagittal-Linie. Schulter-Makel manchmal fehlend, manchmal rundlich, manchmal länglich. Mittel-Rand der Flügeldecken manchmal rundlich, manchmal länglich und schmal (vereinzelt so lang wie $\frac{1}{4}$ der Länge der ganzen Flügeldecken). Flügeldecken-Spitze ♂ manchmal mit erheblich längerem bez. schmalerem Naht-Dorn; scharfer Winkel der Flügeldecken-Spitze ♀ (lateral von der Naht-Spitze) variabel breit und spitz.

10. *C. transitoria* Pér. variiert in der Dichtigkeit der Flügeldecken-Skulptur, indem die eingestochenen Punkte manchmal überall netzförmig dicht stehen, manchmal überall Zwischenräume zwischen den einzelnen Grübchen erkennen lassen. Ebenso schwankt die Flügeldecken-Zeichnung, indem manchmal nur eine schmale apikale Rand-Makel vorhanden ist, zu welcher oft eine winzig kleine mittlere Rand-Makel tritt, die aber manchmal so gross werden kann wie bei *C. 6-maculata* Chd. Der Penis der Art (siehe fig. 1) ist bis zur Spitze ziemlich breit und leicht gebogen, wobei die äusserste Spitze breit gerundet und ganz leicht abgebogen ist. Die von Péringuey als eigene Art beschriebene *C. concinna* ist als Rasse zu *transitoria* zu stellen. Sie unterscheidet sich von der Prioritäts-Form nur durch spärlichere (siehe oben) Skulptur der Flügeldecken. Wir sehen da also denselben Unterschied wie zwischen den beiden Rassen von *marginella* Boh.: subsp. *alboclavata* und *albicinctella*. Penis siehe Fig. 1.

11. *C. traducens* m. ähnelt der *C. transitoria* Pér. in der dichten Flügeldecken-Skulptur. Auch die Körperform hat vieles gemeinsam, wenn sie auch bei *C. traducens* schmaler und cylindrischer etc. ist. Ein weiteres Unterscheidungsmerkmal liegt in der Form des Penis, welcher bei *C. traducens* in der distalen Hälfte einfach gerade, schmal zulau fend ist (Penis von *P. transitoria* Pér. siehe Fig. 1).

ZUID-LIMBURGSCHE FLORA.

Aanwinsten over 1932—1934.

door

A. De Wever.

Taraxacum officinale Web., ssp. *palustris* Becker, vond Ir. van Schaik bij Heer.

Deze subsp. was tot nu toe in Z. Limburg niet waargenomen.

Te Heer kwamen er maar enkele planten van voor tusschen ssp. *officinalis*. Bij ssp. *palustris* zijn de buitenste omwindselbladen aangedrukt, bij ssp. *officinalis* afstaand of teruggeslagen.

Magnel (Bull. d. l. Soc. de Bot. de Belgique LVII—1921) zag aan de Belg. zeekust een heele serie overgangen tusschen beide ondersoorten.

Dit zouden evenwel misschien eerder kruisingen kunnen geweest zijn, daar ssp. *palustris*, die ik uit N. Nederland ontving in kultuur constant bleef.

Crepis capillaris Wallr. (*Cr. virens* L.) met geelwitte bloemen werd gevonden te Spaubeek op den spoordijk van den mijnspoorweg en te Klimmen bij Croubeek. Op beide plaatsen enkele planten tusschen veel geelbloeiende.

Campanula Trachelium L. met zuiverwitte bloemen en groene stengels, vond Majoor Rijk te St.

Geertruide, en M. Gielkens te Valkenburg in de Trichtergrub.

Planten met witte, iets lila bloemen en rood aangelopen stengels te Elsloo in den hollen weg de Horst, door Max Janssen (Stein).

Hypericum hirsutum L., die hier meestal aan 't krijtdistrikt gebonden is, groeit toch ook in groote hoeveelheid in 't Borgharenerbroek, in het bosch bij Meerssenhoven en Gr. Vaeshartelt, bij Itteren; te Elsloo langs de Maas en te Stein in 't Groote Bosch.

Hoewel op sommige plaatsen de grond in de diepte uit sterk kalkhoudend lössoid bestaat, bruist de wortellaag met verdund zoutzuur niet op. Behalve die te Stein liggen de vindplaatsen in 't fluviatieldistrikt, in Maasalluvium.

Van *Gentiana pneumonanthe* L. kwamen in uitdrogende veenheiden (niet in heideveen) te Brunsum veel planten voor met uitsluitend vierslippige bloemkroon en kelk; meestal zijn 't schralere struikjes, maar toch ook wel krachtige met 6 tot 7 bloemen.

Ook 'n enkele plant van den normalen vorm met zuiverwitte bloemen. De witte puntjes binnen op de kroonbladen waren hierbij doorschijnend, maar de groene strepen buiten op de bloem even duidelijk.

Van *Veronica officinalis* L. met rose bloemen vindt men veel planten op den Meerssenerberg bij de ontginning op de Westhelling.

Rubus nitidus Wh. et N. groeit in 't bosch bij Watersleij.

R. silvaticus Wh. et N. in 't Ravelsbosch ter hoogte van den weg de Goudaars.

Kruisingen van *Carduus nutans* en *C. crispus* waren hier alleen als patrokline bastaard bekend. Te Berg en Terblijt komen ook matrokline bastarden voor.

Corylis solida Sw. met geelwitte bloemen vond Max Janssen bij Stein, één plant. De schutbladen waren bruin.

De bladsegmenten bij *C. solida* kunnen in breedte wisselen van 4 tot 8 mm (*angustisecta* *latisecta* Otruba), de schutbladen kunnen drie- tot achtspetig zijn.

Soms vindt men twee of meer normaal krachtige bloeistengels aan één knol (*pluricaulis* Desplantes).

Corydalis ochroleuca Koch (die hier te Slenaken en Valkenburg uit kultuur ontvucht is) wordt altijd beschreven met geelwitte bloemen. De planten op genoemde plaatsen hebben steeds helderwitte bloemen. De bovenlip heeft aan den top een groen vlekje en alleen de 2 binnenste kroonbladen hebben 'n gele top.

Aristolochia Clematitis L., die te Houthem reeds in 1838 door Franquinet werd aangegeven,

is hier in 1932 door bebouwing verdwenen. Ze heeft hier dus bijna 100 jaren stand gehouden.

Een nieuwe groeiplaats vindt men te Schinnen in den hollen weg van Zwijkhuizen naar Puth.

Ofschoon ze door haar talrijke worteluitloopers nauwelijks uit te roeien is, heeft ze zich op alle vindplaatsen nergens in de omgeving uitgebreid. Ze brengt hier nergens kiembaar zaad voort en is waarschijnlijk oorspronkelijk hier alleen aangevoerd of ontvucht uit kultuur als geneesplant.

Van *Colchicum autumnale* L. vond Max Janssen één plant met helderwitte bloemen te Geulle in een Maasbeemd.

Bij de gekweekte „Droogbloesters“, die echter tot een andere soort uit Z. Europa behooren, n.l. *Colchicum byzantinum* K. G. zijn ze reeds lang in kultuur bekend.

Van *Ranunculus Ficaria* L. komt de var. *nigri-maculata* Beck. op veel plaatsen voor. De bladen kunnen op verschillende wijze zwart gevlekt zijn. 't Zeldzaamst is 'n lange zwarte streepvormige vlek aan weerszijden der middennerf: zóó in 't bosch te Stein (Max Janssen).

Op de meeste plaatsen zijn de bladen zwartgevekt tusschen de nervenvertakkingen op de bovenzijde. Zoo in groote hoeveelheid te Bemelen in 't houtgewas langs den voet der krijtotsen.

De var. met van boven wit gevlekte bladen komt in groote hoeveelheid voor in den tuin der hermitage op den Schaelsberg (Schin op Geul).

Beide variëteiten vindt men reeds bij onze oudste floristen vermeld.

Van *Lamium purpureum* L. vindt men op de binnenplaats bij 't kasteel te Born 'n groote vegetatie van uitsluitend zuiver witbloeiende planten; stengels, bladstelen en kelken zijn hierbij steeds groen.

Draba verna L. var. *serrata* (Jord.) O. E. Schuls. met scherp gezaagde bladen groeit ieder jaar vrij veel onder den gewonen vorm bij Hoensbroek.

Centaurea Jacea L. komt hier in de var. *pratensis* bijna steeds met bloemen met straalbloemen voor; zelden 'n enkele plant hiertusschen zonder straalbloemen.

In 1923 is echter de spoordijk van den mijnspoorweg te Hoensbroek tusschen Koevenrade en den Steenberg met een mengsel bezaaid, waarin den vorm zonder straalbloemen in groote hoeveelheid voorkomt en zich sedert ook hier en daar langs de oudere spoorlijnen verbreid heeft.

Van de var. *jungens*, die veel smaller bladen en sterk vertakte bloeiwijze heeft, en 't meest in 't krijtdistrikt, maar hier ook in de diluviale laag voorkomt zijn planten zonder straalbloemen nog zeldzamer dan bij de var. *pratensis*. Er groeit een enkele bij de Eiserlinde.

Viola hirta L. Zoowel planten met helderwitte als met iets lila bloemen vindt men te Lemiers op de krijthelling langs de Selzerbeek.